

[Leonhard Hansen.]

Det er meningen, at arbejdsløsheds-kasserne selv skal afholde udgifterne til hjælpen, men som bekendt har enkelte kasser, heriblandt arbejdsmændenes, ingen økonomisk mulighed for at yde brændselshjælp uden adgang til refusion, hvorfor det i § 2 foreslås, at der af statskassen stilles et beløb af indtil 6 mill. kr. til rådighed for socialministeren til fordeling mellem vanskeligt stillede kasser til hel eller delvis dækning af udgifterne til brændselshjælp.

Jeg skal på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig og meget hurtig behandling her i tinget.

Sønderup: Det er jo ikke så forfærdelig længe siden vi drøftede arbejdsløshedsproblemerne, og derfor er der ingen grund til påny at rejse en stor debat.

Vi er ikke i stand til at medvirke til det foreliggende lovforslags fremme. Det er muligt, at der hist og her kan foreligge vanskelige forhold i byer og egne, hvor der på grund af særlige omstændigheder i de senere år på et givet tidspunkt er opstået beskæftigelsesmuligheder, der ikke i dag er tilstede; men det er min opfattelse, at dette forhold ikke danner nogen reel baggrund for en så generel foranstaltning som den, vi her bliver stillet over for, hvorefter der kun kræves 40 dages ledighed som betingelse for at komme i betragtning. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvor en støtte anses for nødvendig, skulle udgiften kunne afholdes af kommunerne, og jeg ved, at således har man enkelte steder ordnet det.

Løvrigt forekommer det mig, at man om lovforslaget kan sige, at det er et typisk stykke socialistisk kommunistforkrækkelse, og at skatteyderne som sædvanlig må betale omkostningerne ved denne broderstrid, der selvfølgelig med de forestående kommunalvalg for øje har fået fornyet aktualitet. Ikke alene af denne grund, men også af de øvrige grunde, som jeg fremhævede under den debat, vi havde før jul, kan mit parti altså ikke medvirke til lovforslagets fremme.

Boeck-Hansen: Vi indrømmer, at det er dyre tider, vi lever i, og de er ikke blevet bedre efter den store devaluering, man gik til i efteråret. Det forekommer mig noget overraskende, at venstre ikke vil være med til denne hjælp; for en af årsagerne til, at hjælpen tiltrænges, er vel, at man gennemførte denne devaluering til bunds, og når venstre gik med til, at devalueringen skulle føres til bunds, forekommer det mig underligt, at det ikke tager følgerne deraf. Vi gik

ikke med til devalueringen, men vi ser sådan på det, at vi meget nødig vil have, at den skal gå ud over de dårligst stillede. Derfor vil vi gerne gå med til at yde denne hjælp, og vi forstår godt, at regeringen gerne vil yde en hjælp til de dårligst stillede i samfundet.

Så er det bare et spørgsmål, om man kan sige, at de organiserede arbejdsløse er de dårligst stillede. Der er utvivlsomt mange af dem, som må siges at være mellem de dårligst stillede, men der er vist også mange udenfor deres rækker, som man må betegne som dårligt stillede i vort samfund, og når man nu skal hjælpe de organiserede arbejdsløse, skulle man måske også tænke på, at der er andre, der trænger til en håndsrækning. Det er en stor ulykke at være arbejdsløs, navnlig når det ikke er selvforskyldt, selvom det naturligvis mildner noget på det at være godt arbejdsløshedsforsikret. Derfor stiller vi os beredvilligt i denne sag.

Man kunne måske spørge, om 40 dages arbejdsløshed er nok til, at det kan siges, at en mand kommer i så store vanskeligheder, at han må have denne hjælp. Det er det måske nok i almindelighed. Jeg vil også tro, at det er meget fornuftige tal, der foreslås, når man ser bort fra dem, der får en ekstraordinær høj løn på grund af, at de er sæsonarbejdere og således har fået dækning for arbejdsløshed udenfor sæsonen. Jeg beder den højtærede minister om at tænke over dette spørgsmål og svare mig på, om der ikke er noget heri.

Jeg vil gerne understrege, at den værste fjende, en lov som denne har, er misbrug. Hvis en sådan lov bliver misbrugt, er det højst uheldigt. Derfor vil jeg også spørge den højtærede socialminister, om ministeren er sikker på, at der ikke på dette område finder misbrug sted i højere grad end på andre. Jeg er bange for det. Jeg er tilbøjelig til at tro, at en kontrol ved hjælp af embedsmænd ville være at foretrække, men jeg vil nøjes med at stille dette spørgsmål til den højtærede minister, der jo har de bedste forudsætninger for at udtale sig derom.

Jeg vil så komme tilbage til vort hovedsynspunkt, nemlig dette, at vi vil finde det rimeligt, når vi nu går med til at hjælpe de arbejdsløse, på en eller anden måde også at hjælpe dem, der er blevet hårdt ramt af den tilbundsgående devaluering. Jeg ved ikke, om man kan få venstre med til det, men jeg understreger, at vi fra vor side synes, der vil være nogen grund til at yde en vis hjælp her, f. eks. til folk, som er private pensionister, og hvis pension jo ikke